

de allerfleste Sider erkender, at det er en Fejl, vi har begaaet, gennem Aarene at frigive Grundværdierne til private Personers Udnyttelse til økonomisk Fordel. Jeg tror, at de allerfleste begynder at forstaa, at det havde været en Fordel for vort Land socialt set og en Styrkelse af dets Økonomi, hvis man i Tide under den hastige Udvikling, vort Land er undergaaet, havde været opmærksom paa det rigtige i at gennemføre en rationel Ejendoms- eller Grundbeskatning, saaledes at de samfundsskabte Grundværdier havde været taget i Brug i det offentliges Økonomi, i Stedet for at gaa den modsatte Vej, som vi har gjort. Jeg tror ogsaa, at det i mange Kredse forstaaes, at i samme Grad, som man indenfor et Lands Skattelovgivning prisgiver til privat Udnyttelse de fælles- eller samfundsskabte Værdier, i samme Grad vil der fremkomme Krav om Hjælp og Understøttelse af Staten, og i samme Grad vil de fremkomme med Berettigelse, hvis man ikke søger saa vidt muligt at værne om det, der er Folkets Følelseje.

Hvad vi her fra vor Side foreslaar i det foreliggende Lovforslag, er, at man paa de kommunale Skatters Omraade moderniserer de gamle Hartkornsskatter, som hvilede paa den Betragtning, at Grundskatterne har det særegne ved sig fremfor alle andre Skatter, at de virker fremmende paa Virksomhederne og baner Vejen for Initiativ og Udvikling til Gavn for de kommende Slægter. Der er i det væsentlige kun den Forandring fra de gamle Hartkornsskatter til en Grundværdiskat, at denne inddrager under Beskatningen de moderne Udslag af Samfundsudviklingen, Bebyggelsesværdierne, saaledes at By og Land i Forhold til de Værdier, de spænder over indenfor hver sit Omraade, kommer til at svare Skat af de Værdier, som det i saa Henseende kan være berettiget at beskatte til det paagældende Formaal. Jeg tror, at der i den høje Rigsdag paa de af mig nu nævnte Omraader ikke er nogen Uenighed i Erkendelsen af, at de Betragtninger, jeg her fremfører, er rigtige. Jeg tror, at Modvillien og Modstanden mod en Lovgivning som den her foreslaaede nærmest bunder i dette, at man ser det vanskelige i at gaa tilbage til en bedre, rationellere og mere ensartet Beskatning; thi den Uret, der i dansk Skattelovgivning paa dette Omraade er begaaet, har medført, at jo længere man kører ad den Vej, vi hidtil er kørt, des vanskeligere bliver det at gaa tilbage til noget bedre, idet Uretten gives sig Udslag i Dispositioner, med Hensyn

til hvilke man nødvendig tør gribe ind ved at indføre Beskatningsregler, som ved en flygtig Betragtning kommer til at virke generende eller tilsyneladende uretfærdigt overfor dem, der har disponeret ud fra den Betragtning, at de nuværende Tilstande skulde vedvare.

Jeg tror, som sagt, at den væsentligste Modstand bunder i Frygten for at røre ved de Urimeligheder, der er opstaaet paa den af mig nu anførte Maade. Men selv om der i dette høje Ting og i det hele taget i den høje Rigsdag i nogen Grad næres Modvillie mod det, vi her foreslaar, vil jeg efter de Udtalelser, der i Fjor blev fremført af den højtærede Statsminister under Behandlingen af Lovforslaget om Ejendomsbeskatning til Staten, og efter det Løfte, der blev givet af den højtærede Statsminister og af den højtærede Indenrigsminister overfor det Udvalg, som beskæftigede sig med denne Lovgivning, nære Haab om, at man fra Flertalspartiernes Side, i hvert Fald fra det ene af Flertalspartiernes Side, med Velvillie vil modtage det her foreliggende Lovforslag og prøve paa at gøre noget for at føre det igennem. Jeg støtter denne min Betragtning paa, at de Bemærkninger, der da blev fremført, var anerkendende overfor en Lovgivning om kommunal Grundskyld.

Vi har forelagt Lovforslaget, som det her foreligger, fordi vi tror, det er ganske nødvendigt, at vi faar ændret vor kommunale Beskatning for Ejendomsskatternes Vedkommende i den af os her foreslaaede Retning, nemlig saaledes, at Ejendomsbeskatningen bliver ensartet, at den kommer til at hvile paa Grundværdien, og at den i stærkere Grad frigiver de arbejdsskabte Værdier. Ved den af os her foreslaaede Beskatningsreform vil man fremme Initiativet og Muligheden for en Udvikling, der kun kan gavne vort Land. I denne Forbindelse vil jeg gøre opmærksom paa, at den nuværende Form, Ejendomsskyldbeskatningen til Amt og Kommune, virker baade uretfærdigt og hemmende; og efterhaanden som Udviklingen gaar sin Gang, kommer den ikke mindst til at virke uheldigt paa et ganske bestemt Omraade, nemlig i Landkommuner, hvor Udstykningen tager Fart, hvor der rejses mange nye Hjem, idet den virker saaledes, at disse nye Hjem kommer til at bære en Skattebyrde, der i Forhold til Ejendommens Art og Karakter er uretfærdig.

Vi har fremsat det foreliggende Lovforslag ud fra de Betragtninger, jeg har gjort gældende, og i Haab om, at man fra Flertalspartiernes Side vil yde sin Med-